

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.Š., zastoupeného JUDr. Michalem Božkem, advokátem, se sídlem Šaldova 34/466, 186 00 Praha 8 - Karlín**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2016 č. j. DSH/1161/16,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, ze dne 3. 2. 2016, čj. DSH/1161/16, s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 23.5. 2016, čj. DSH/1161/16, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16 342,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Michala Božka, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou ze dne 31. 3. 2016 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2016 č. j. DSH/1161/16 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále též „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 11. 12. 2015 č. j. OD/12638/15/Ka (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty námitky uplatněné proti

provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam bodů v registru řidičů byl potvrzen.

Dne 23. 5. 2016 (tj. po podání žaloby) bylo žalovaným správním orgánem pod č. j. DSH/1161/16 vydáno rozhodnutí, jímž byly opraveny zřejmé nesprávnosti v rozhodnutí ze dne 3. 2. 2016, a to v následujícím rozsahu:

- 1) „Ve výroku rozhodnutí na str. 1 se text: *„kterým se zamítají námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče pana P.Š., nar...., bytem ... a kterým se provedené záznamy potvrzují“* nahrazují textem: **„kterým se zamítá námitka proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče pana P.Š., nar. ..., bytem... a kterým se provedený záznam potvrzuje“**.
- 2) V odůvodnění rozhodnutí na str. 3 se text: *„k tomu byla usnesením stanovena přiměřená lhůta 5 dnů. Obě písemnosti byly doručeny odvolateli dne 11. 12. 2015 a lhůta pro seznámení s podklady marně uplynula.“* nahrazuje slovy: **„k tomuto byla usnesením stanovena přiměřená lhůta 5 dnů. Obě písemnosti byly doručeny odvolateli dne 4. 12. 2015 a lhůta pro seznámení s podklady marně uplynula“**.
- 3) V odůvodnění rozhodnutí na str. 3 se text: *„dne 30. 9. 2015 bylo doručeno správního orgánu I. stupně odvolání, kde odvolatel uvedl shodné skutečnosti...“* nahrazuje slovy: **„dne 23. 12. 2015 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání, kde odvolatel uvedl shodné skutečnosti...“**
- 4) V odůvodnění rozhodnutí na str. 3 se text: *„Správní orgán I. stupně rozhodnutím č.j. OD/12638/15/Ka ze dne 11. prosince 2015 rozhodl o námitkách pana Petra Šperla a to tak, že je zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů potvrdil“* nahrazuje slovy: **„Správní orgán I. stupně rozhodnutím OD/12638/15/Ka ze dne 11. prosince 2015 rozhodl o námitce pana P.Š. a to tak, že ji zamítl jako neodůvodněnou.“** Část textu *„a provedený záznam 12 bodů potvrdil“* se vypouští.
- 5) V odůvodnění rozhodnutí na str. 3 se text: *„K těmto výše uvedeným skutečnostem odvolací správní orgán uvádí, že s rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, č.j. OD/12638/15 ze dne 11. prosince 2015, kterým se zamítají námitky odvolatele a potvrzuje se provedený záznam 12 bodů se zcela ztotožňuje.“* nahrazuje slovy: **„K těmto výše uvedeným skutečnostem odvolací správní orgán uvádí, že s rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, č.j. OD/12638/15 ze dne 11. prosince 2015, kterým se zamítá námitka odvolatele se zcela ztotožňuje.“** Část textu: *„a potvrzuje se provedený záznam 12 bodů“* se vypouští.

II. Žaloba

Žalobce v žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a následně vyličil jednotlivé žalobní body. Žalobce v první řadě namítal, že správní orgán I. stupně nevyzval žalobce k doplnění svého odvolání ze dne 11. 12. 2015, směřujícího proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z obsahu odvolání jednoznačně vyplývá, že se jedná o podání, které dle § 37 odst. 2 ve spojení s § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též jen „správní řád“) nemá náležitosti odvolání a je neúplné. Správní orgán I. stupně byl tedy povinen vyzvat žalobce k jeho doplnění v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu. V této souvislosti odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009 č. j. 1 As 4/2009-53 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz) a na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008 č. j. 54 Ca 1/2008 – 30 a na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014 č. j. 11 A 128/2013-54. Žalobce ve svém odvolání neuvádí, v jakém rozsahu prvostupňové rozhodnutí napadá a ani neuvádí odvolací důvody. Žalobce měl být vyzván k odstranění nedostatků odvolání a měla mu k tomu být uložena přiměřená lhůta. To však správní orgán I. stupně neučinil.

Žalobce dále v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalobce ke dni 10. 11. 2015 nedosáhl 12 bodů v registru řidičů, jak se uvádí v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce poukázal na oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 27. 11. 2015 č. j. OD/12212/15/Ka. Správní orgán I. stupně v tomto svém oznámení uvádí, že žalobce měl ke dni 10. 11. 2015 dosáhnout celkového počtu 12 bodů v registru řidičů. Žalobce však uvádí, že ke dni 10. 11. 2015 v registru řidičů nemohl mít (a neměl) evidovaných 12 bodů, nýbrž pouze bodů 10. V této souvislosti žalobce odkázal na výpis z bodového hodnocení řidiče, který si nechal vyhotovit na České poště dne 12. 11. 2015. Ve výpise je obsažena kompletní historie bodového hodnocení žalobce v registru řidičů, včetně udělení 3 bodů za přestupek ze dne 12. 8. 2015, kterého se však žalobce nedopustil. I kdyby se žalobce dopustil přestupku dne 12. 8. 2015 a byly by mu uděleny 3 body do registru řidičů, stále by nedosáhl na limit 12 bodů, jak nesprávně uvádějí správní orgány obou stupňů. Dne 12. 11. 2015 měl žalobce zaznamenáno pouze 10 bodů. I ve výpisu ze dne 12. 11. 2015 je jednoznačně a zřetelně uvedeno, že „aktuální stav bodového hodnocení výše jmenované osoby je 10 bodů“. Z výše uvedeného tak vyplývá, že oznámení správního orgánu I. stupně je nezákonné.

V dalším žalobním žalobce namítal nepřezkoumatelnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí. Žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně vyhodnotil nezákonně námitku žalobce proti udělení 3 bodů ze dne 20. 11. 2015 za přestupek ze dne 12. 8. 2015 jako námitky proti provedení záznamu všech údajných 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Takovýto postup správního orgánu I. stupně je nepřípustný a nezákonný, jelikož je jím žalobce krácen na svých právech. Žalobce má totiž právo podávat námitky proti jednotlivým záznamům do bodového hodnocení řidičů.

Žalobce dále uvedl, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení údajných 12 bodů v registru řidiče až svým dopisem ze dne 27. 11. 2015, tudíž námitka žalobce učiněná ještě dříve, než mu bylo doručeno toto oznámení, musela logicky směřovat pouze proti záznamu o udělení 3 bodů za shora specifikovaný přestupek. Nadto, žalobce ve své námitce výslovně specifikuje, proti čemu jeho námitka směřuje. Přestože je žalovanému zřejmé, že správnímu orgánu I. stupně byla doručena námitka žalobce dne 20. 11. 2015, tak zcela

nepochopitelně posuzuje tuto námitku jako námitky proti provedení záznamu všech údajných 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Napadené rozhodnutí je v tomto vnitřně rozporné.

K oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 27. 11. 2015, č.j. OD/12212/15/Ka, učinil žalobce vyjádření ze dne 18. 1. 2016, ve kterém vyzval správní orgán k zaslání záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015 č. j. 6 As 114/2014-55, aby se k němu mohl žalobce vyjádřit. Správní orgán sdělil žalobci, že nemá povinnost žalobci záznam bodů v registru řidičů zasílat. Žalobce tento postup správního orgánu I. stupně považuje za nesprávný a absurdní. Za situace, kdy správní orgán I. stupně oznamuje řidiči, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, se dá očekávat, že toto své tvrzení prokáže. Správní orgán I. stupně však své oznámení o dosažení 12 bodů ničím do dnešního dne nedoložil a žalobce dodnes neseznámil s jakýmkoliv záznamem o provedení bodů. Žalobce dále v žalobě upozornil na to, že mu byla zaslána správním orgánem výzva o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, a byla mu pro to stanovena přiměřená lhůta 5 dnů. Žalovaný tvrdí, že tato výzva byla žalobci doručena dne 11. 12. 2015 a lhůta pro seznámení se s podklady marně uplynula. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Žalobce si totiž převzal tuto výzvu osobně dne 4. 12. 2015 a též den si rovněž osobně převzal uvedené usnesení správního orgánu I. stupně o stanovení lhůty 5 dnů. Není tak pravdou, že žalobci byly uvedené písemnosti doručeny dne 11. 12. 2015. Pakliže by tomu tak bylo, nemohl by správní orgán I. stupně vydat své rozhodnutí právě dne 11. 12. 2015, jelikož by musel vyčkat shora uvedené lhůty 5 dnů. I v této souvislosti je tak žalované rozhodnutí vnitřně rozporné a nemá oporu ve spisovém materiálu.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný na straně 3 v 5. odstavci svého rozhodnutí uvádí, že dne 30. 9. 2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno jakési odvolání, kde žalobce uvádí shodné skutečnosti, jako již předtím ve svých námitkách ze dne 20. 11. 2015. K tomuto žalobce za prvé uvedl, že dne 30. 9. 2015 neučinil žádné odvolání. Má-li žalovaný na mysli odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. OD/12638/15/Ka, toto bylo žalobcem sepsáno dne 11. 12. 2015 a správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 23. 12. 2015. Napadené rozhodnutí je tedy i v tomto jednoznačně vnitřně rozporné a nemá jakoukoliv oporu ve spisovém materiálu.

V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že správní orgán vycházel při svém rozhodování pouze z jednoho důkazu – pokutového bloku, který navíc nelze považovat za důkazní prostředek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Údaje v pokutovém bloku se navíc nezakládají na pravdě, když žalobce příslušným policistům konstatoval, že disponuje lékařským potvrzením, na jehož základě nemá povinnost používat bezpečnostní pás, což však policisté nezadokumentovali. V souvislosti s nemožností užití pokutového bloku jako důkazního prostředku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1. 2009 č. j. 1 As 96/2008-115, ve kterém je mimo jiné uvedeno: „*Úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze jej však považovat za důkazní prostředek (§ 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004)*“. Správní orgány v případě žalobce zjevně vycházely pouze z pokutového bloku, sepsaného policejním orgánem. Další důkazy ve věci správní orgán I. stupně neprováděl (např. lékařské potvrzení, výslech žalobce či svědků – v této souvislosti se nabízí výslech přítelkyně žalobce, v jejímž autě měl mít lékařské potvrzení). Správní orgán I.

stupně zcela opomenul provést důkaz oním potvrzením od lékaře. Přitom dle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Podle § 52 správního řádu pak správní orgán musí vždy provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce byl sám aktivní a následně doložil lékařské potvrzení. Přesto však správní orgány obou stupňů své povinnosti přihlídnout a řádně vyhodnotit tento důkaz nedostály. Žalobce dále zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 1 Afs 37/2009-40, v němž se podává, že: „*přijetí závěru o skutkovém stavu věci v podstatě na základě jediného, jakkoliv významného důkazu, je porušením čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*“ Na základě výše uvedeného tak došlo k porušení hned několika zásad, ovládajících správní řízení, především zásady legality (§ 2 odst. správního řádu), zásady zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2 správního řádu), zásady ochrany dobré víry související se zásadou právní jistoty (§ 2 odst. 3 správního řádu) a zásady ochrany veřejného zájmu související se zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dále shora uvedeným postupem obou správních orgánů došlo k porušení zásad, uvedených v § 4 odst. 1, 2, 3 a zejména odst. 4 správního řádu, jímž je vyjádřena zásada umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Porušením uvedených zásad tak bylo též zasaženo do ústavně zaručených práv účastníka řízení, zejména těch, uvedených v čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, čl. 2 odst. 2, čl. 4 odst. 1, 2, 3 a 4, čl. 36 odst. 1 a 2 a čl. 37 odst. 2 Listiny, v neposlední řadě též čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce dále namítal, že správní orgán neměl žalobci zapsat 3 body do registru řidičů za spáchaný přestupek, jelikož měl přihlídnout k existenci lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem ze dne 10. 1. 2015. Žalobce nesouhlasí s názorem správního orgánu, že: „*měl možnost si na místě samém pokutový blok přečíst a pokud měl nějaké výhrady k popisu skutku na pokutovém bloku, měl po policistech požadovat konkretizaci přestupkového jednání, ... měl požadovat zapsání příslušného ustanovení zákona o silničním provozu nebo přesně zapsání toho, že se jednalo o nepředložení lékařské zprávy a nikoliv o jízdu bez připoutání se bezpečnostním pásem. Toto je na pokutovém bloku napsáno policistou velmi zřetelně a čitelně.*“ Po žalobci nelze v žádném případě požadovat „zapsání příslušného ustanovení zákona o silničním provozu“, jak se o to snaží správní orgán I. stupně. Žalobce jakožto profesionální řidič z povolání není právníkem, ani s sebou nevozí právní předpisy, tudíž požadavek o zapsání konkrétního ustanovení konkrétního právního předpisu je požadavek nelegální. Za druhé, žalobce nevidí rozdíl mezi nepředložením lékařské zprávy a jízdou bez připoutání se bezpečnostním pásem, jejíž konkretizaci správní orgán I. stupně požadoval. Obojí je totiž to samé, tedy jízda bez připoutání se bezpečnostním pásem. Žalobce nepopírá, že v době zastavení hlídkou Policie ČR nebyl připoután, měl však platné lékařské potvrzení, které pouze neměl momentálně u sebe. Pakliže by správní orgán I. stupně prováděl dokazování, což byla jeho povinnost, zjistil by, že se žalobce žádného přestupku nedopustil. Žalobce rovněž nerozumí tvrzení správního orgánu I. stupně: „*Toto je na pokutovém bloku napsáno policistou velmi zřetelně a čitelně.*“ Žalobce nerozumí, co je na pokutovém bloku policistou zcela zřetelně a jasně napsáno. To z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nikterak nevyplývá, přičemž toto tvrzení není dále ani dále specifikováno, čímž tak trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku odůvodnění. Lze tak shrnout, že správní orgán I. stupně nepřípustně přenáší povinnost na stranu účastníka řízení (žalobce), aniž by sám ze své vlastní povinnosti mu danou zákonem vyhledával důkazy. Nelze rovněž v žádném případě

souhlasit s tvrzením žalovaného, že i kdyby se žalobce prokázal při silniční kontrole oním lékařským potvrzením, tak toto nesplňuje náležitosti dle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb. Žalovaný totiž toto své tvrzení dále neodůvodňuje a žalobci tak není zřejmé, jaké náležitosti lékařské potvrzení nesplňuje. Závěrem žalobce uvedl, že nikde není stanoveno, že by snad nemohl lékařské potvrzení doložit až následně.

Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 24. 5. 2016. K námitce, že správní orgán nevyzval žalobce k doplnění odvolání ze dne 11. 12. 2015 ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu, žalovaný uvedl, že z odvolání doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 23. 12. 2015 je zcela jednoznačně patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy. Tímto splňuje požadavky ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu a současně obsahuje náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu, jelikož z podání je patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje.

K námitkám žalobce týkajícím se dosaženého počtu bodů v registru řidičů, obsahu námítky ze dne 20. 11. 2015 a nesrovnalostí v datech doručování jednotlivých písemností ve správním řízení, žalovaný uvedl následující. Na základě těchto skutečností žalovaný dne 23. 5. 2016 vyhotovil opravné rozhodnutí, kterým jsou uvedené nedostatky odstraněny. V napadeném rozhodnutí není v žádném případě uvedeno, že žalobce dosáhl ke dni 10. 11. 2015 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, ale je zde jednoznačně uvedeno, že dne 20. 11. 2015 podal námitku proti udělení 3 bodů za přestupek spáchaný dne 12. 8. 2015 a v jiném odstavci, že ke dni 27. 11. 2015 oznámil správní orgán I. stupně dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z uvedeného je patrné, že žalobce si podal námitku proti přestupku ze dne 12. 8. 2015, za který mu byly zaznamenány 3 body do registru řidičů, a to nezávisle na dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. K dosažení hranice 12 bodů v bodovém hodnocení došlo v průběhu správního řízení, kdy odvolatel dne 10. 11. 2015 spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1, písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, za který mu byly následně zaznamenány 2 body a na základě kterého si nechal, jak sám v žalobě uvádí, ověřit, kolik trestných bodů má v registru řidičů zaznamenáno, a podal si námitky proti poslednímu spáchanému přestupku (ze dne 12. 8. 2015), a to ještě dříve, než správní orgán I. stupně za přestupek ze dne 10. 11. 2015 body zaznamenal a zjistil, že zde došlo k dovršení celkové hranice 12 bodů. Žalovaný uznal skutečnost, že v tomto případě není informace o dosažení celkové hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a podanými námitkami ideálním spojením těchto dvou informací, které spolu ale v konečném důsledku souvisejí, a dne 23. 5. 2016 vydal opravné rozhodnutí, kterým odstraňuje tento nedostatek a současně opravuje chybně opsaná data doručení písemnosti seznámení se spisovou dokumentací a doručení odvolání. K výše uvedenému žalovaný dále dodal, že uvedená pochybení, která byla opravena, se objevují pouze v té části odůvodnění, kde je pouze shrnut dosavadní průběh řízení před správním orgánem I. stupně, nikterak se tedy nedotýkají samotného jádra odůvodnění rozhodnutí. Ke skutečnosti, že podaná námitka se dotýká a souvisí s dosažením hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče žalovaný dále

uvedl, že o tomto svědčí i fakt, že si žalobce v souvislosti s dosažením celkové hranice 12 bodů podal žádost o odkladný účinek rozhodnutí. Pokud by byl přesvědčen, že námitka, kterou podal (ve věci přestupku ze dne 12. 8. 2015) s dosažením celkové hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče skutečně nesouvisí, a námitka nebyla podána proti dosažení celkového počtu 12 bodů v registru řidičů, nemohl by podat na tomto podkladě (námitky proti jednomu z přestupků) návrh na přiznání odkladného účinku ve vztahu k napadenému rozhodnutí.

K námitce žalobce, že nesouhlasí s udělením 3 bodů za přestupek spáchaný dne 12. 8. 2015, jelikož byl na základě lékařského potvrzení ze dne 10. 1. 2015 zproštěn povinnosti užívat bezpečnostní pás, a správní orgán se tímto důkazem – lékařským potvrzením dostatečně nezabýval a nevyhodnotil ho, žalovaný uvedl následující. Žalovaný uvedl, že na pokutovém bloku se nachází jméno, příjmení a rodné číslo žalobce. Je zde dále uvedena adresa žalobce a číslo občanského i řidičského průkazu, kdy na základě těchto dokladů byla ověřena totožnost žalobce. V popisu přestupkového jednání je zde dále uvedeno „12. 8. 2015 ve 12:35 hod., Klatovy, ul. F. Šumavského, § 6/1 a z.č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, RZ ...“. Dále je zde uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta uložena - § 125c odst. 1, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Ve spodní části pokutového bloku se nachází podpis osoby, která pokutu uložila včetně služebního čísla a podpis přestupce, kterým stvrdil skutečnost, že dne 12. 8. 2015 převzal část A pokutového bloku a souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. Žalobce ve svém odvolání uvádí, že měl v době přestupku vystavené lékařské potvrzení a dále, že jej neměl u sebe, ale nabízel jeho dodatečné předložení. K tomuto žalovaný uvádí, že v ustanovení § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích je uvedeno, že zdravotní důvody musí být doloženy lékařským potvrzením, přičemž toto potvrzení musí mít řidič za jízdy u sebe a na požádání policisty je musí předložit je kontrole. Žalobce nepopírá, že při silniční kontrole takové lékařské potvrzení předloženo nebylo. Podle údajů na pokutovém bloku dne 12. 8. 2015 porušil ustanovení § 6 odst. 1. písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tímto svým jednáním se dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1. písm. k) téhož zákona. Jak je již výše uvedeno, pokud by žalobce obdržel pokutu za přestupek, kdy měl vystaveno lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem, a pouze by toto potvrzení neměl u sebe, porušil by ustanovení § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích, což se v tomto případě nestalo. V případě pokutového bloku ze dne 12. 8. 2015 je uvedený text ve spojení se zákonným značením zcela přesvědčivý a na základě takto vyplněného pokutového bloku musí být zaznamenán příslušný počet bodů do bodového hodnocení řidiče.

Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

V přezkoumávaném případě žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání žalobce, které bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 23.12.2015. Z obsahu tohoto podání vyplývá, že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Klatovech, sp. zn. ZN/OD/1024/15, čj. OD/12638/15/Ka ze dne 11.12.2015, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů za přestupek ze dne 12.8.2015 jako neodůvodněné a provedený záznam bodů byl potvrzen. Žalobce v odvolání navrhoval, aby odvolací orgán, napadené rozhodnutí Městského úřadu v Klatovech, odboru dopravy – dopravního úřadu změnil tak, že jeho námitkám proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů bude vyhověno.

Z obsahu tohoto odvolání soud shledal, že splňuje obecné náležitosti podání vyplývající z ust. § 37 odst. 2 správního řádu, podle kterého z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Toto odvolání současně ve shodě s ust. § 82 odst. 2 správního řádu upravujícím specifické náležitosti odvolání, obsahuje údaj, proti kterému rozhodnutí odvolání směřuje i údaj, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy, nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Tvzení žalobce v žalobě, že žalovaný pochybil, když neodstranil vady jeho neúplného odvolání, soud neshledal důvodným. Z tohoto důvodu žalovaný měl zákonem požadovaným způsobem vymezen předmět odvolacího řízení.

Ač odvolání žalobce zřetelně vymezilo předmět odvolacího řízení, žalovaný rozhodl o odvolání napadeným rozhodnutím, které nese znaky nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

Ve správním spise nenachází oporu část výroku napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 11.12.2015, čj. OD/12638/15/K, kterým se zamítají námitky proti provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení žalobce a kterým se provedené záznamy potvrzují. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně a jeho rozhodnutí ze dne 11.12.2015 naopak dokládá, že předmětem řízení před tímto správním orgánem byly jediné námitky proti záznamu bodů za přestupek, kterého se žalobce měl dopustit dne 12.8.2015 a v jehož souvislosti byl proveden jediný záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (str. 3) vychází z odlišných skutkových zjištění, neboť oproti stavu věci dokumentovanému obsahem správního spisu, výzva informující žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí a usnesení o stanovení přiměřené lhůty nebyla žalobci doručena dne 11.12.2015, ale dne 4.12.2015.

Další výchozí údaj uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 3) o tom, že dne 30. září 2015 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání žalobce, neodpovídá skutečnosti, neboť obsah správního spisu dokládá, že toto odvolání bylo ve skutečnosti doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 23. prosince 2015.

Odůvodnění žalovaného na své str. 3 obsahuje údaj o tom, že správní orgán I. stupně svým rozhodnutím čj. OD/12638/15/K ze dne 11. prosince 2015 rozhodl o námitkách žalobce tak, že je zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Obsah správního spisu naopak dokládá, že správní orgán I. stupně dotčeným rozhodnutím rozhodl o jediné námitce žalobce, kterou zamítl jako nedůvodnou a o provedeném záznamu 12 bodů nerozhodoval.

V rámci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na jeho str. 3 žalovaný uváděl, že s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, kterým se zamítají námitky odvolatele a kterým se potvrzuje provedený záznam 12 bodů, se zcela ztotožňuje. Oproti takto dokumentovanému stavu věci, však správní orgán I. stupně rozhodoval pouze o jedné námitce žalobce a nepotvrzoval provedení záznam 12 bodů.

Výše prezentovaný rozpor mezi obsahem správního spisu a skutečnostmi obsaženými ve výroku a v odůvodnění napadeného rozhodnutí zjistil samotný žalovaný a z moci úřední postupem podle § 70 správního řádu vydal dne 23.5.2016 rozhodnutí čj. DSH/1161/16, kterým opravil jako zřejmé nesprávnosti jednak druhou část výroku napadeného rozhodnutí a jednak části odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu výše prezentovaných údajů obsažených na jeho str. 3. Toto rozhodnutí o opravě bylo vydáno dne 23.5.2016 ve zřejmé časové souvislosti s přípravou písemného vyjádření k žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného, která byla podána u soudu dne 31.3.2016.

Předmětem řízení před správním soudem o projednávané žalobě byl přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2016 čj. DSH/1161/16, při kterém ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. soudu ukládá vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Předmětem správního přezkumu v dané věci proto nemohlo být rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2016, jehož záměrem bylo odstranit žalovaným zjištěné zřejmé nesprávnosti jeho předchozího rozhodnutí v dané věci. Proto soud ani neposuzoval, zda při vydávání opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2016 byly naplněny veškeré zákonné podmínky ust. § 70 správního řádu a nebylo hodnoceno, zda zjištěné nesprávnosti mají povahu nesprávnosti zřejmých.

Ve vazbě na žalobou napadené rozhodnutí soud tak musel shledat, že žalovaný opřel druhou část jeho výroku a část odůvodnění napadeného rozhodnutí o skutečnosti, které nemají oporu ve správním spisu. V druhé části výroku a v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vycházel ze skutečností obsahem správního spisu nepodložených, čímž se nevypořádal s jednotlivými námitkami, které žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnil. Tím rozhodnutí žalovaného se stalo nepřezkoumatelným z nedostatku důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Soud z důvodu zjištěné vady řízení postupem podle § 78 odst. 1 napadené rozhodnutí zrušil a v souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Vzhledem k tomu, že v důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, ztratilo navazující opravné rozhodnutí žalovaného věcnou i právní opodstatněnost, zrušil soud v zájmu zásady právní jistoty i rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5. 2016, čj. DSH/1161/16.

Vzhledem k souběžně probíhajícímu řízení v trestní věci proti žalobci u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 2 T 29/2016, věcně souvisejícímu s předmětem projednávané žaloby, krajský soud ve shodě s ustanovením § 56 odst. 1 s.ř.s. ze zjištěných závažných důvodů projednal věc mimo pořadí, v jakém byla žaloba u krajského soudu podána.

V. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na podkladě ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přiznal žalobci náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč za žalobu a 1.000,- za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Náklady řízení jsou dále představovány odměnou za právní zastoupení za 3 úkony právní služby, každý po 3.100,- Kč, zahrnující přípravu a převzetí zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.), dále úkonem za sepsání žaloby společně s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) a jedním úkonem za sepsání podání s doplněním návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 2.5. 2016. Podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu byla právnímu zástupci přiznána náhrada hotových výdajů v paušální částce 300,- Kč za každý úkon právní služby, což za 3 úkony představuje částku 900,- Kč.

Za důvodně vynaložené náklady soud neuznal podání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 31.3.2014, když tento úkon byl proveden společně s podáním žaloby a je součástí tohoto podání ze dne 31.3.2016, které je jedním z úkonů právní služby. Za důvodně vynaložené náklady soud neuznal ani úkon, kterým žalobce doplňoval návrh na přiznání odkladného účinku žaloby podáním ze 13.4.2016, neboť tento úkon právní zástupce žalobce učinil na základě usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6.4.2016, čj. 30 A 71/2016-24, kterým byl vyzván k odstranění vad návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby. Jako důvodně vynaložený výdaj soud akceptoval provedení úkonu, kterým žalobce na podkladě nových skutečností doplňoval svůj výchozí návrh na přiznání odkladného účinku žaloby svým podáním z 2.5.2016.

Náklady právního zastoupení v celkové výši 10.200,- Kč byly navýšeny o základní sazbu DPH ve výši 21%, čímž odměna za právní zastoupení dosáhla výše 12.342,- Kč. Celková náhrada nákladů řízení je představována částkou 16.342,- Kč, a bude uhrazena k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 22. února 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková